

החולץ ליבמתו פרק רביעי יבמות מג.

מסורת הש"ס

רבי לא שאלה. רבי שקידר את המשה
רצה לקוטמה: **רבי חייל.** תלמידו מני
בצריחה: **ששים עמאות.** דחו למליל
למירי: **אחם צפני עזמה.** שאינה מחו
לגר או למיתוח לפרוש בגדים או חוט
זו מווי: **אחם מצניעיים.** שמכלל ג
הקטומות ניטחם האמנעיים מו לא חוי:
היום חילונם אחם. האמנעיים הללו
שנשתייירו א' עם החילונות וזן חילונה
רחבה היא כעין חילונות שבמסרק
של עץ שללו הלכך לא מהניא בדהיייו
וטור: **מלקט.** מלקחש שקורין
טנל'ש: **לגר.** לנקר את הר: **ונמיות.**
המיות: **המיות.** המיות: **המיות.**

גליון הש"ס

ד"ר ר"ה מקום שמות
וה' אבל כבוס לא. עי'
מו"ק דף יט ע"א דרש"י
ד"ה שמנה ימים ול"ע:

הנהגות הב"ח

(א) רש"י ד"ה טמאה
וכו' רישא כולן שניטלו
אחת אחת: (ב) ד"ה
רובו של וכו' שלם הס"ד
ואח"כ ז"ל ד"ה ביום
תשעים. יום השלמת ג'
חדשים הס"ד:

לְעִזֵּי רֵשׁ"י

שנל"ש [טינליי"ש]. צבת.

מוסף רש"י

ובחמישי מותר. אם
חל תשעה באב בערב
שבת מותרין לכנס בחמישי,
וכשחל ט' באב בד'
בשבת לא אינטרדיקט למיתמי
דמותרין דאמרינן בגמרא
לא שנו אלא לפניו סי'
(תענית כה:).

תום' חד מקמאי

מניקה נריכה להמחין ג' חדשים חוץ
מיום שמת בעלה וחוז מיום שנחמרה
צו. (כל הנשים יתארכו אנשואות קאי
חוץ) מן הלאמנה אמה לאשמועין ולא
אחריות ולמעוטיניהו מלינשא דגבי
בחנה רבי יוסי מקל טפי מכולה
דלמך בארבעה ארין: פ'. ק"ו. ר' חמל
מתמיה על דברי רבי יוסי שאסור
ליאמר מחמת אצילות כל ל' דקדמי
לקמן [ע"צ] כמה איכות שלה שלשים יום:
במקום שאסור לנכס. שבת שחל ט'
בכז להיות בחובה: **מוחר** יליארם
דאירוסין לאו שמחה יניחו: **מקום**
שמוחר לנכס. תוך ל' יום של אכל
דאכל אין אסור בתכבוסת אלא שעה
ימים דכל שלשים יום לגיהוד תוך צ'
ואלו מנגלחין (מו"ק דף כג.) * אכל
ביסוס לא דאח תספורת גופה אי
לאו דאחיה פרע פרע מנוזר לא
מיתסכר: **קודם הומו הוי**. קא ס"ד
קודם ט' בכז דהיינו כל השבת שחל
להיות בחובה ממעטין כ'. ומארסין.
דלאו שמחה היא ומאז קעדיז: י' קויה
הפיה. דלמארסין: **קודם קודם**. קודם ש

תוספות ישנים

וזה צצרייתא. פי' הא
דאמרי' שלש א' (או שמים)

זוהי שנה טובה ומועצתה
טובה. לך חזקתה. לך חזקתה.
לך חזקתה. לך חזקתה.

וכי⁶ רבי לא שנאה צ"ר⁷ חייא מנין לו אמר ליה
והא תנן⁸ מסרק של פשתן שניטלו שיניו
ונשתתירו בו שתיים ממאות ואחת מהורה
וכולן שניטלו אחת אחת בפני עצמן ממאות
של צמר שניטלו שיניו אחת מבינתים מהור
נשתתירו בו⁹ במקום אחד טמא היתה החיצונה
אחת מהן טהור ניטלו ב' ועשאו למלקט
טמאות אחת והתקינה לנר או למיתוח
טמאה וק"ל דאין הלכה כאותה משנה אמר
יה בר מינה דההיא דר' יוחנן ור"ל דאמרי
תרווייהו זו אינה משנה מ"ט אמר רב הונא
בר מנחם משמיה דרב אידי בריה דרב איקא
משום דקשיא רישא לסיפא דקתני של צמר
שניטלו שיניו אחת מבינתים טהור הא
נשתתירו בו שתיים במקום אחד טמא והדר
תני נשתתירו בו ג' טמא ג' אין שתיים לא ומאי
קושיא דלמא הא בגווייתא הא בברייתא
אלא מהכא דקתני וכולן שניטלו אחת אחת
בפני עצמן טמאות ואע"ג דלא התקינה אימא
סיפא אחת והתקינה לנר או למיתוח טמאה
התקינה אין לא התקינה לא אמר אביי ומאי
קושיא דלמא הא בקתייהו הא בלא קתייהו
א"ר פפא יומאי קושיא ודלמא הא בקמינתא
הא באלומתא אלא משום דמסיימי בה דווקני
זו דברי ר"ש שלח ר' חייא בר אבין מארסין
תוך ג' וכן עושים מעשה וכן היה ר' אלעזר
מלמדנו משום רבי חנינא הגדול רובו של
ראשון ורובו של שלישי ואמצעי שלם אמימר
שרא ליארס ביום תשעים אמר ליה רב אשי
לאמימר והא רב ושמואל דאמרי תרווייהו
צריכה להמתין ג' חדשים חוץ מיום שמת בו
וחוץ מיום שנתארסה בו ההוא לענין מינקה
איתמר דרב ושמואל דאמרי תרווייהו צריכה
להמתין כ"ד חודש חוץ מיום שגולד בו וחוץ
מיום שנתארסה בו והא ההוא דעבד סעודת
אירוסין ביום תשעים ואפסדיה רבא לסעודתיה
ההיא סעודת נשואין הואי ויהלכתא צריכה
להמתין כ"ד חודש חוץ מיום שגולד בו וחוץ
מיום שנתארסה בו וצריכה להמתין ג' חדשים
חוץ מיום שמת בו וחוץ מיום שנתארסה בו;
חוץ מן האלמנה וכו'; אמר רב חסדא ק"ו
ומה במקום שאסור לכבס מותר ליארס מקום
שמותר לכבס אינו דין שמותר ליארס מאי
היא דתנן¹⁰ שבת שחל תשעה באב בתוכה
אסור לספר ולכבס ובחמישי מותר מפני כבוד
השבת ותניא לקדם הזמן הזה העם ממעטין
בעסקיהם מלישא ומליתן מלבנות ולנשותן
וימארסין אבל לא כונסין ואין עושין סעודת
אירוסין כי תניא ההיא קודם דקודם (תניא)
אמר רבא וקודם דקודם גמי ק"ו ומה במקום
שאסור לישא וליתן מותר ליארס מקום
שמותר לישא וליתן אינו דין שמותר
אומר כל הנשים יתארסו אלא

מִי־יָדָע אִם הָיָה לָהֶם מִשְׁכָּן בְּיָמֵי הַמִּלְחָמָה? (דְּהַיִּסְתָּא) (הַמַּיִסְתָּא) אֲמַרְי' וְלֹא בִּצְלִינֻת מִמֶּשׁ דְּהָא אֲמַרְי' הַצְלִינֻה אֶחָת מֵהֶן טְהוּרָה אֲלֵא בְּאוֹתוֹן הַמְּשֻׁכּוֹת כְּלָפִי

הראש (סוה). י"ח בצריחא בצורה החלונה ובגויטא מייך בצורה הפעמית דלחיס מאבוסת כלפי בית ד המסקר ולא חו חויל
החיל כלכן ענאס ד (לא) חקו מתקנת לכל שמים אל חו מדי (עוד יז לפרש גוויחא רבינא) יז ימי שורות יז מתקנס יז אמר
הפנימי ופעמינו החלונה עקר המאבוסת תליה בם והפעמיני כלקוט אל חו יפול הלכן בצריחא קרר שלג מתקנס דל
והפעמיני ופנימי שמים: יח"ג"ל כל השמים יתקנסו תאבוסות קרר וחו יז סלחמא אהא לאשמעין ולא אחרוסתו ופעמינו יתענאס

במקום שמונת כבבם. גרסי' ו'ג' לספר דהא אמרינן צירושלמי
במועד קטן לגיהון ולתספורת שלשים יום והר"ר יעקב
במאורלוי"ג ה"א מהך גרסא דלשה מותרת בנטיילת שער וכן איתא
בבב"ג עוד מנינו למימר (ה) דהתם אליבא דר' יוסי קיימי דשרי תספורת
בזבל דהכי כתב בעל ה"ג כסם שאסור
לגלל במועד ק' אסור (ה) לגלל גמי
אבל דברי רבי יהודה רבי יוסי ממיר
כל ל' יום אסור לתספורת אחד וקנו
אחד שער ראשו ואחד כל שער שבו
וכסם שאסור (ו) לטול כפרים במועד
ק' אסור צימי אבלו דברי רבי יהודה
ר' יוסי ממיר והלשה מותרת בנטיילת
שער לאחר ו' ומיהו אין נראה דשמה
אשה דשרי בנטיילת שריא גמי דשמה
בזב וכן ר' יוסי דשרי לתספורת בנטיילת
שרי גמי בנטיילת בזב ועוד נראה
דלרבי יוסי גמי אסור לתספורת
ליף פרע פרע ממזיר וכל ראשו הוא
דשרי לגלל דמיוול הוא אבל לתספורת
אסור וכן משמע מתוך הלכות גדולות
שהצנתי וא"כ לא גרסינן הכא לתספורת
דגילות כל הראש לא מייקר סיפורת
שמותר כבבם. אחר שבעה
ותוך ל' והא דמשמע

צ' ואלו מגלחין (ומ"ק דף כג.) לאלף אסור לכבש כסותו במים היינו מוך ו' דדוקא גיהוץ אסור מוך שלשים יום ומיהו גיהוץ דידן שרי כדאמרין צפ"ק דכחכות (דף י:) גיהוץ שלנו ככיסוי שלם ואין להעריף: **מ"א** היא דתנן. למאי דפרסיית דבציבול פליגי רבי יהודה ורבי יוסי קשה דנוקי הא דשרי לארס בתשעה באב כרבי יהודה דשרי נמי באלב וכי תימא מ"מ תקשה ליה ספקה רבי יוסי הפוכה מדרבי יהודה דר' יהודה מחמיר טפי בציבוס מבציבוסין ולרבי יוסי איפכא ע"כ אין להש"ס חושש צ"ק דהא לקמן בני למימר דתנאי היא וי"ל דאין נראה להש"ס שסוס תנא יתלוך אמתני' דשרי לארס בט' באב אס לא יתנא ברייתא בפירוש דהא לקמן כשנאח ברייתא נמי בזהדיא דקתני ממעטין מליארס דוקא ומוקי לה כסודת אירוסין כ' היכי דלא תפלוג אמתני' ודבסן: **מ"ב** וזיתן מלכנות ודבסות. צפרק בתרא דתענית צירושלמי מוקי צצנין ונטיעה של שמחה כגון אצורנקי של מלכים וי"מ דמא' ומתן נמי איירי בשל שמחה כגון צרכי חופה וזאן נראה דלא אסר אלף סעודה עצמה וזאן דריבוי משא ומטן קא אסר שיעטו ויתר משבאר וימסן: **ומה** במקום שאסור צ"ש וזיתן. וא"ת מה לקודס קדוש שמותר לספר ועוד תימא דתספורת יהא אסור בקדוס קדוס מק"ו דשלשים יום דלצילות שמותר לישא וליתן או משא ומתן ליתסר בשלשים יום דלצילות מק"ו דתספורת בקדוס קדוס או תספורת לשפרי בשלשים יום של אצילות ולפי המסקנא נראה:

מותר ליארם מקום
אינו דין שמותר ליארם לא תימא דרבי יוסי
יתארסו אלא אימא כל הנשים ינשאו
ולית
לכנס אצל תוך השבת כשם שאסור לכנס אסור גמי ליארם וליכא ק"ו:
אלא

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

אמרי פירא מהלג
כלס הלכד ד:
בלב ג מיי ס' הלג ג
ועין ס' כ'מ:
לג ד מיי פירא מהלגות
גירושין הל' ג סג
שן ג מיי פירא מהלג
יג סעף א וסעף יא:
דג ד מיי פירא מהלג
תעניין הלכד א סג
שן מדמין ג טושיע א"ח
סיומן תקנא סעף ג:
הג ד מיי וסג ס' טושיע
טושיע א"ח סיומן
קנא סעף ג ד'נרמס"ס
תל אג ד'גיר' ורס"ש
שמיטת ושי ב"י
לג טעם להשמוע [ו:]
לג ד מיי פ"י מהלגות
אישות הלכד ד טור
ש"ע ע:

תוספות ישנים (המשך)

[illegible]

ז"ל הא דאמרינן שלש אכל לא שחיס מיירי בחילונות. (ב) נראה דז"ל הלכך אם נשתיירו שלש במקום אחד טמא דחזו במקל וכו'. (ג) אולי דז"ל כגון בל' יום של אבילות א"א לומר כן שהרי חסור לספר כל ל' יום. (ד) ז"ל דשאני אבילות חדשה מאבילות ישנה.